

РЕШЕНИЕ

№ 7246

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 16.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2724** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 5 и 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на М. Б. Д. от [населено място], подадена чрез пълномощник – адв.М. П. от САК, срещу Отказ с рег.№ 230000-1902/07.02.2020г. за издаване/продължаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на Об РУ-СДВР.

В жалбата се заявява, че административният орган е издал незаконосъобразен и неправилен акт. Твърди се, че административният орган не е изпълнил задължението си да проведе пълна и всестре, нна проверка за установяване необходимостта от притежаване на късо нарезно огнестрелно оръжие. Твърди се липса на мотиви за издаването на отказа.

Оспорва доводите в администативния акт, че не е доказана необходимост от даване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо, нарезно огнестрелно оръжие.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адвокат П., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Началника на Об РУ – СДВР се представлява от юрисконсулт В., който оспорва жалбата, твърди, че оспорения акт е правилен и законосъобразен, поради липсата на доказателства за наличието на основателна причина за издаване на

разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие за самоотбрана. Представя писмени бележки с позиция по същество и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не представя становище.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.10.2019г. жалбоподателят М. Б. Д. подал заявление до началника на 06 РУ СДВР С. за издаване/ продължаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие и ловна гладкоцевна пушка, поради смяна на постоянния му адрес на местоживеене.

Към заявлението представил посочените в него документи, както и декларация, че е създал необходимите условия за съхранението на огнестрелното оръжие и боеприпасите, съгласно изискванията на закона.

С писмо с рег.№ 230000-18137/2019г. жалбоподателят е бил уведомен от началника на 06 РУ-СДВР, че в служба КОС към 06 РУ е започнато административно производство по изготвяне на отказ за издаване на исканото разрешение, по отношение на късото нарезно оръжие, поради което на основание чл.34 ал.3 от АПК, има право да изложи допълнителни мотиви, възражения и да представи допълнителни документи, относими към искането му в 7 – дневен срок.

Със заявление, вх.№ 230000-18456/2019г., М. представил до началника на 06 РУ допълнителни мотиви за необходимостта от издаване на разрешението за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие, съобразно които оръжието му е необходимо за самоотбрана, а също и за опазване на движимото и недвижимото му имущество. Твърди, че притежава късо нарезно огнестрелно оръжие от десет години и не е нарушавал закона. С оглед на тези доводи е обосновал необходимостта от получаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на 1 брой късо огнестрелно оръжие за самоотбрана.

След служебна проверка от служители на 06 РУ към СДВР, резултатите от която са отразени в докладна записка на Ст.ПИ П. от 15.11.2019г. (л.22-23), докладна записка от 22.01.2020г. на мл.инсп.П. (л.16-17), докладна записка от ПИ С. от 11.10.2019г. (л.34), докл.записка от Ст.ПИ Д. от 14.10.2019г. (л.36), началникът на 06 РУ-СДВР е постановил оспорения отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие. За да постанови акта си, органът е приел, че не е установена необходимостта от притежаване на огнестрелно оръжие за самоотбрана и самоохрана, както и че няма данни, които да установяват посегателство върху живота, здравето или собствеността на М.Д. и да налагат притежаването, съхранението, носенето и употребата на късо нарезно огнестрелно оръжие. На 14.02.2020г. актът е бил надлежно съобщен на жалбоподателя, видно от отбелязването в същия, а жалбата срещу него е депозирана на 28.02.2020г. в АССГ.

В съдебното производство са приети като доказателства материалите от административната преписка, както и представените с жалбата копия на документи издадени на Д. и приложени към Заявлението за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие. Представени от ответника са и доказателства за компетентност на административния орган.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните

правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, началник на 06 РУП С., към СДВР, в предвидената от закона форма и при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила. Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл. 58, ал.1 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: по т.10. – което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели – в случая за самоотбрана (и самоохрана), е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства, в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. Притежаването на оръжие следва да сочи на доказана необходимост от носене и употреба. Административния орган преценява наличието на необходимост от притежаването на оръжие за самоотбрана и самохрана на основата на твърденията на молителя, като взема предвид и събраните в хода на преписката данни за личността и начина му на живот. Въз основа на събраните материали по преписката административния орган правилно е приел, че те не сочат на потенциална или непосредствена опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на жалбоподателя и неговото семейство. При липса на каквито и да било доказателства, сочещи за конкретна и непосредствена застрашеност, не се установява основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. С оглед представените доказателства от жалбоподателят, съдът намира, че в конкретния случай личният интерес на заявителя за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие, не надделява над обществения интерес за безопасност, поради което и постановения отказ е законосъобразен, а жалбата срещу него – неоснователна. Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че след като веднъж е издадено разрешение за закупуване, съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие, следва същото да се продължава, ако няма нови факти и обстоятелства, които да изключват възможността за това.

В конкретния случай Началникът на 06 РПУ С. при СДВР е действал правилно и законосъобразно при извършване на преценка следва ли да издаде исканото разрешение от жалбоподателя. Правилно е преценено, че такова разрешение не следва да бъде издавано, доколкото липсват каквито и да било доказателства или данни за каквато и да било заплахата за живота и здравето на жалбоподателя или негови близки. Липсват и доказателства за заплахата за дома на жалбоподателя или друго негово движимо или недвижимо имущество.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.24 от Наредбата за

заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, Трето отделение, 74 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. Д. от [населено място] срещу Отказ с рег.№ 230000-1902/07.02.2020г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие, издаден от началника на 06 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА М. Б. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: